

Sống với Đạo

Các bạn thân mến,

Chúng ta ai ai cũng biết, vạn vật trong vũ trụ, loài người hay loài vật luôn cả cây cối thảo mộc cũng có năng lượng muốn sống và tồn tại trên thế gian bằng cách này hay cách khác. Bằng chứng rõ ràng nhất là mặc dù khoa học, y tế hiện đại nguyên cứu, phát minh không ngừng nghỉ để chống lại bệnh dịch Corona đang hoành hành cả thế giới gần 3 năm qua với rất nhiều phương pháp phòng chống....vậy mà con Virus này vẫn còn có mặt khắp nơi với nhiều hình dạng, biến thể khác nhau....có lẽ tốt nhất chúng ta phải chấp nhận và sống chung hòa bình với nó mà thôi.

Tất cả mọi loài, tùy theo khả năng biến thể để tồn tại, một khi lâm vào tình trạng khó khăn bế tắc, tưởng chừng không có lối thoát, không còn hướng đi, chỉ còn đến chỗ hoại diệt...nhưng thật ra cái năng lượng sống còn đó vẫn sẽ tồn tại lâu dài dưới các hình thái khác mà thôi, không mất đâu hết.

Tôi may mắn có nhiều bạn tu tập rất giỏi mà tôi đã và đang học được ở các bạn ấy nhiều lắm. Nhưng cũng có một số bạn bè hay dễ đánh mất niềm tin của chính mình. Các bạn ấy cho rằng, thời buổi bệnh hoạn cách ly làm mình không có cơ hội gần Bụt, gần Thầy, gần bạn đồng tu, không được đến những ngôi Già lam mà mình hay đến để tìm cho mình sự vững chãi thanh thoi...giống như chúng ta hay nói „đi đổ xăng“ vậy. Đúng thật, môi trường ta đang sống cũng ảnh hưởng rất nhiều đến mọi sinh hoạt cho thân và tâm ta. Hoàn cảnh ra sao, đôi khi ta không thay đổi được, nhưng ta có thể thay đổi cách nhìn, cách sống sao cho phù hợp với môi trường đang có, sống theo duyên, cho dù không có Chùa, Thầy hay bạn đạo. Và nhất là, các bạn của tôi ơi, dầu sao đi nữa, các bạn cũng đã thấm nhuần những lời Bụt dạy mà.

Viết đến đây, tôi nhớ đến câu: „Khi chưa biết Đạo, người ta thấy núi là núi, nhưng sau khi thấm nhuần Đạo rồi người ta cũng sẽ thấy núi vẫn là núi mà thôi.“ Chúng ta ngộ lắm, khi làm cái gì thì hay bị dính vào cái đó. Mà mục đích tu tập của

chúng ta là để giải thoát mọi ràng buộc vướng mắc vào cái này cái nọ. Tôi lại nhớ đến hình ảnh „Thõng tay vào chợ“ trong 10 bức tranh chấn trầu. Một khi Đạo đã thấm ròi, thì vẫn ăn uống ngủ nghỉ, vẫn làm công việc đó, không việc gì là không làm, không trốn chạy thứ gì, vẫn còn có những xúc cảm buồn vui hờn giận, nhưng biết rõ và biết kiểm soát nó...cho nên vẫn là tu, tu giữa đời thường đầy bụi bặm.

Sinh hoạt trong đời sống hằng ngày muôn đời vẫn vậy, muôn hình vạn trạng, tốt xấu luôn có mặt. Nếu hiểu Đạo thì ta sẽ sinh hoạt theo hướng Chân thành, Thiện lành và Tử tế hơn mà thôi. Chứ ta không thể dùng lá bùa Đạo mà dán trước cổng nhà ta được.

Hiểu được Đạo, ta sẽ thực hành công việc của mình một cách trọn vẹn theo khả năng sẵn có, trầm tĩnh thành thật, không tranh giành, đua chen trục lợi, hoàn thành công việc thông suốt, chu toàn. Làm với thiện tâm thành ý của mình khiến mình vui với công việc mình làm, luôn có mặt cho những người thân thương, cho bạn bè xã hội. Làm nhiều, nói ít. Định tâm trong mọi công việc hằng ngày, dù công việc có nhỏ nhoi cách mấy, nó cũng có giá trị của nó. Thái độ buông lung, kẻ cả hoặc hững hờ vô trách nhiệm trước mọi tình huống là thái độ của người chưa hiểu Đạo. Chân Thiện Mỹ của ta không dùng tiền bạc, địa vị, danh vọng để có được mà nó được thể hiện qua ý nghĩ, hành động, lời nói của ta một cách trong suốt, minh bạch và thiện lành, qua mọi sinh hoạt lớn nhỏ hằng ngày của ta mà thôi, chứ không phải chỉ ở trong chùa chiền hay tu viện....

Thành ra, tôi nghĩ rằng, bất cứ việc gì dù lớn dù nhỏ mà mình đang làm ngay bây giờ và ở đây đều nên có mặt của Đạo cả. Khi ta nhặt rau, ta biết rõ ta đang nhặt từng cọng rau xanh, không ẩu tả làm nhanh cho qua chuyện, không nhằm lẫn cọng rau úa héo với cọng rau xanh ròn đầy bổ dưỡng thì đó là lúc ta đang sống đạo vậy. Ta lặng lẽ không khoe khoan, sáng suốt nhặt từng cọng rau....cọng rau....giản dị nhưng thâm thúy vô cùng. Tôi đang thực tập và tạo cho mình thói quen đó trong mọi công việc. Nói, viết ra thì dễ, nhưng làm thì mới biết đá biết vàng, đã có đường đi, thì cứ tiếp tục đi thôi, thú vị là ở chỗ đó. Biết rõ rằng, Đạo đang luôn có mặt chung quanh ta.

Sư Cô dạy: mỗi khi vào thiền đường, sư cô xếp đôi guốc của mình thật ngay ngắn, ngăn nắp ngoài cửa cho phải Đạo. Còn chúng ta, những người ở tại gia thì sao? Những cái đẹp lớn thường là kết quả của những cái đẹp nhỏ nhỏ nhưng dễ thương và đáng quý vô cùng. Siêu việt luôn có sẵn ở những nơi mà người đời hay coi thường.

Cho nên tôi hiểu, tại sao Sư Ông và quý Thầy Cô cứ nhắc nhở hoài hoài với chúng ta về Hơi Thở và Bước Chân với thể tướng dụng trọn vẹn của nó vì đánh mất mỗi phút giây là đánh mất nhiều lắm, nếu không nói là mất tất cả. Người không hiểu Đạo cứ luôn thả mồi bắt bóng, đi tìm cái vỏ siêu việt vô bổ đâu đâu. Lẽ dĩ nhiên, tôi cũng không dám ngạo mạn bác bỏ hoàn toàn những giá trị trợ duyên bên ngoài

đôi khi rất cần thiết cho những bước đi đầu. Có được những thứ đó cũng giúp ta nhẹ nhàng đỡ cực hơn, nhưng tất cả chỉ là phương tiện, được nó nuông chiều nhiều quá, đôi khi ta nhục chí hồi nào không hay.

Có Đòi mới có Đạo, hay có thể cho rằng, Đạo có mặt vì Đòi có mặt và Đạo luôn phục vụ cho Đòi. Mỗi quan hệ này luôn khăng khít với nhau. Bước vào đời, chúng ta ai ai cũng đã có sẵn một trái tim tinh khiết biết yêu thương, tha thứ, bao dung... Đó là hành trang quý báu nhất trên bước đường đời và cũng là đường đạo trong mọi việc ta đang làm.

Thiền ý, bất cứ Đạo nào được hình thành mang tính tích cực, hướng mọi người đến Chân Thiện Mỹ, sống yêu đời, yêu người, yêu mình, vạn vật chung quanh và có đạo đức hơn... Đạt được những điều này là ta có thể đang sống theo tinh thần của đạo, có được cốt cách thanh cao của Đạo, ngắn gọn là sống Đạo chứ chưa dám nói đến vấn đề tu Đạo.

Lúc nào chúng ta cũng luôn luôn hướng đến những giá trị cao đẹp trong cách sống, nên có rất nhiều người nỗ lực theo đạo, tu đạo... rất đáng nể, trân trọng, thế nhưng đâu đó cũng có nhiều người bị nhầm lẫn, khiến mình bị lệ thuộc vào nó từ hình thức đến nội dung mà không đạt được sự hài hòa cao cả trong cuộc sống. Ta nên cẩn thận nhìn lại những khái niệm về việc theo đạo hay sống đạo mà nhiều người hay mắc phải, đó là sự khác biệt giữa Sống Đạo và sống cho người ta thấy mình Có Đạo.

Mà chúng ta cũng biết, sống đạo đúng, tốt là phải sống đạo từ cả thể xác lẫn tâm hồn bên trong của mình mới đúng với giá trị, ý nghĩa cao đẹp của nó. Biết hiểu, suy nghĩ, tiếp nhận và thực hành mà Đạo dạy vào đời sống một cách tùy duyên, thích hợp, thông minh và hiệu quả nhất có thể. Song song đó cũng cần có sự cân bằng trong đời sống bản thân và tâm linh mà đạo mình quy định. Có được như vậy, chúng ta mới thực là những người đang sống đạo...

Mến chúc các bạn luôn tinh tấn.

Hiên trúc – tháng 6.2022

Bông Lục Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 8000 TÁC PHẨM